

avisa

HYTTA

30 år

1935-1965

Styret ønsker alle SKIOLD-AVISA's lesere en riktig

God jul

Alt i SPORT
for sommer og vinter

CARL G. KNUDSEN A.S

Telefon 83 75 93. Engene 18.

Rørhandel. — Autorisert rørleggerforretning.

Skioldfruer og gutter!!

Er håret langt — sveisen ugrei,
så hjertelig velkommen til meg

OLAF M. STRØM

Dame- og herrefrisør
Tollbugt. 2 Tlf. 83 19 30

La vår erfaring komme Dem til gode

Egen tapet- og plastavdeling
Egen parfymeavdeling.

Haraldsens Farvehandel A.s

Tollbugt. 102. — Tlf. 83 10 57. — 83 76 37.

Alt i reproduksjoner.

A/s PET RADIO-TV

Christensengården. Telefon 83 64 88.

Gullsmed

Th. Thorkildsen

Schultz gt. 32 - Drammen. Tlf. 83 24 23.

Strømsø Sveiseseverksted og Gjerdefabrikk

Flettverksgjerder i alle størrelser. — Sveise-
og platearbeid. — Mek. verksted.

Verksted: Kontor: Langes gt. 14. Tlf. 83 43 45

Fabrikk og lager: Daler på Gulskogen.
Tlf. 84 89 38.

LIE HØVLERI A.S

Tlf. 83 73 95. — Gulskogen.

Har De byggeplaner?

Spar penger — bruk endeplyd høvellast.

Når det gjelder:

SNEKKERFURU — KRYSSFINER
MØBELPLATER — SPONPLATER spør oss.
AKTIESELSKABET

Rødskog

BRUG & GULDLISTEFABRIK
Gulskogen

Drammen og Opland Travelskap

ønsker sitt publikum
en riktig god jul og godt nytt år,
og vel møtt i neste sesong.

Vår nye restaurant **TRAVKROA** vil stå til
tjeneste året rundt.

Skoger Sparebank

Telefon 83 80 80.

*Aktieselskabet
Kulkompaniet*

Drammen — Telefon 83 31 80.

Redaktør: Rune Reffhaug Johansen.

Redaksjonskomité: Borgar Nygård,
Tore Larsen, Oddvar Danielsen,
Ivar Rosendal.

AVISA Forretningsfører: Dagfinn Hansen.

Fremtidens Trykkeri

Kommunal triumf

I løpet av det året som nå snart går over i historien har man beriket vår kjære by med et friluftsbad. — Da planene for dette anlegget ble offentliggjort, var det en mengde drammensere som ga tydelig uttrykk for skepsis og tvil. Dette standpunkt ble i særdeleshet tilkjennegitt av folk som vanket nesten daglig på Marienlyst, hvor friluftsbadet skulle ligge. Disse personene hadde gjennom egne erfaringer fått føle hvor vanskelig det allerede var med plass for de forskjellige idrettsutøvere på byens hovedarena.

Byggingen av badet ville medføre at fotballspillernes treningsfelt ble redusert til $\frac{2}{3}$ av det opprinnelige areal som man mente var for lite fra før.

Ved hjelp av et avisinnlegg ble man gjort oppmerksom på hvilke vanskeligheter fotballfolk ville få på grunn av dette. Fotballspillerne var ikke de eneste som ble tråkket på tærne da man begynte med arbeidet på badet. Turnerne, som hadde en rekke apparater på et bestemt sted på treningsfeltet, fikk beskjed om at de måtte flytte til en annen plass. Var det noe rart at idrettsinteresserte som kjente forholdene på Marienlyst så på byggingen av friluftsbadet med en viss skepsis?

La oss se hvorledes det ferdige friluftsbadet ble seende ut, og hvorledes det ble mottatt av publikum.

Anlegget ble bygget med svømmebasseng, plasskadam for barn og basseng med stupetårn. Et betydelig friareal ble badet tilgodesett med, og det ble bygget garderober. Dessuten var det en god kiosk på området, og en del stoler og bord ble plassert slik at man kunne sitte komfortabelt å nyte innkjøpte eller medbrakte forfriskninger. Friarealet ble beplantet med en rekke trær og iøyenfallende blomster og prydbusker.

Det er nok ingen som er uenige med oss når vi mener at bygartner Berge og hans medarbeidere har utført et ypperlig arbeid med utsmykkingen av friluftsbadets plener. Det har blitt et anlegg vi med stolthet kan vise fram.

I løpet av sommeren har det vært en kolossal søkning til badet. Ved særlig fine solskinsdager har publikumsantallet nådd maksimum av hva garderobeforholdene tillater. Det har vært en interesse som de største optimister vel ikke torde håpe på. Dette er jo et tydelig tegn på at friluftsbadet i Drammen har blitt en stor suksess.

Drammen har en slik beliggenhet at vi trodde byen ville være tjent med å bygge et friluftsbad. Det er ikke alle mennesker som har tid eller anledning til å reise ut til sjøen å bade. I sommer benyttet en mengde familier seg av byens nye stolthet på Marienlyst. De pakket en nistekurv og oppholdt seg der hele dagen, og man hadde det virkelig koselig og koplet av fra alt mas, mens man badet og solte seg. Det var som regel barna som var i flertall på Marienlyst. Vi har nå fått et nytt, men allerede velkjent trekk i bybildet. Det er de ivrige barna som haster gjennom byen med håndkle og badedrakt under armen og styrer sine skritt i retning av bassengene og stupebrettene på Marienlyst. Det må være deilig for foreldrene å kunne sende barna sine avgårde og vite at de er på en plass hvor de kan leke fritt uten de farer de er utsatt for på gater og veier. Det er jo ingen fare med badingen, for man har vakter som passer på til stadighet.

Men det er også en annen gruppe mennesker som i løpet av denne sommeren i økt antall har vist seg på Marienlyst. Eldre mennesker som ofte liker å ta en spasertur i kveldingen har nå gjerne lagt turen om Marienlyst hvor de tar seg tid til å beskue anlegget og glede seg over barnas og ungdommens glade lek.

Vi ber kommunen motta vår gratulasjon i anledning nyervervelsen på Marienlyst!

Myndighetenes siste prosjekt innen idrettssektoren her i byen er med andre ord til meget stor glede for en betydelig del av byens befolkning i alle aldre. Det som er nevnt ovenfor skulle være tydelig bevis på at friluftsbadet på Marienlyst faktisk er en av de beste investeringer man har gjort på mange år. Det har altså vist seg at vår skepsis ikke hadde noen berettigelse. Myndighetene visste hva de gjorde, og vi har i løpet av denne sommeren fått et meget tydelig bevis på at behovet var til stede for et friluftsbad i Drammen.

Forts. neste side.

GRATULERER!

Da dette er klubbavisas første nummer etter endt fotballsesong 1965, vil vi her få benytte anledningen til å gratulere Strømsgodset Idrettsforening med den ypperlige fotballsesongen de har hatt. Vi ønsker klubben til lykke med plassen i 2. divisjon, og etter det vi har sett av lagets kamper, tror vi Strømsgodset vil bli en meget god Buskerudrepresentant i denne divisjonen. Det er meget hyggelig for alle fotballinteresserte i distriktet vårt at lag fra vårt område gjør seg bemerket igjen.

Vi tviler ikke på at det blir mange medlemmer fra «byrivalene» som til sommeren kommer til å heie på guttene fra Gulsko-gen gjennom kampene i 2. divisjon.

R e d.

På „drømmereise“ med kretslaget til Tyskland

To av våre A-lags spillere, Rolf Hæhre og Yngvar Gjerrud, kvalifiserte seg til en Tysklands-tur med Drammen og Omegns kretslag i sommer, og her er hva Rolf Hæhre kan berette fra «drømmereisen»:

Da det ble kjent at Ski- og Ballklubben Skiold hadde fått med to spillere på kretslaget som skulle på «drømmereise» til Tyskland, nærmere bestemt Wolfenbüttel, og at det var Yngvar og meg som hadde fått denne turen var gleden stor, bare å få turen til Tyskland var en opplevelse — og ble det!

Vi var blant de som så på byggingen av badet med mistro, men i løpet av sommeren forandret vi totalt mening, og det er gledelig å være vitne til hvorledes alle mennesker trives på Marienlyst.

Men vi nevnte tidligere i denne artikkelen at noen idrettutøvere kom i en vanskelig stilling da friluftsbadets areal ble så stort. Dette gjaldt i første rekke turnerne og fotballspillerne. La oss se hva myndighetene gjorde for å hjelpe disse.

Turnerne fikk seg tildelt et område bak de nye tennisbanene, og der har de drevet sin trening i sommer. Nå er ikke vi så godt kjent med turnsporten, men vi tror ikke man fikk noe særlig dårligere område i erstatning for det de hadde før. Det eneste må da være at de bak tennisbanen ikke har så godt for å drive trening i frittstående gymnastikk. Det er vel ikke så flatt der som på treningsfeltet? Dermed ser det for oss ut til at turnerne ikke blir så mye hemmet av å bytte treningsplass.

Verre blir det for fotballfolka som fikk sitt treningsfelt betydelig redusert. Man må nå begynne med bestemte treningstider for de forskjellige klubbene, men dette er ikke så godt å gjennomføre. Lagene må innrette sin trening etter tidspunktet for seriekampene, og dermed kan det ofte bli forskyvninger i deres treningstider. Det er en kjensgjerning at treningsfeltet nå er for lite når juniorer og seniorer i flere klubber skal benytte det sammen med bedriftsspillere og håndballspillere. De to sistnevnte grupper skal jo også ha et sted å trene. Den eneste løsningen vi ser på dette er at klubbenes A-lag må få anledning til å trene på en av fotballbanene. Er kommunen enig med oss her, eller har man en annen måte å løse problemet på?

Vi vil til slutt få stille de ansvarlige på Marienlyst et spørsmål: Hvorfor ble veien fra Mallinggata til Konnerudgata og Nybyen stengt om kveldene i sommer? Det er mange mennesker som benytter seg av denne snarveien, og vi ser ingen grunn til at den skal stenges slik at folk må gå den lange omveien rundt hele idrettsanlegget på Marienlyst. Veien ble stengt etter at badet ble ferdig. Vi er alle blitt meget imponert og glade i det nye anlegget, og det skulle ikke være noen grunn til å la en slik ting vi her nevner, bli noen innvending mot friluftsbadet.

Avreisen fant sted på en torsdag formiddag med buss fra Børsen til Jahre Lines brygge i Oslo, hvor vi gikk ombord i «Kronprins Harald», som skulle bringe oss til Kiel.

Båten gikk fra Oslo klokken 14 torsdag middag, og skulle ankomme Kiel klokken 8 fredag morgen, og det vil si 18 timer ombord i båten. Overfarten var enestående og stemningen høy, kameratskapet blant guttene kunne ikke bli bedre. — Etter ankomsten til Kiel ble vi mottatt av en representant fra Wolfenbüttel Sport Verein, klubben vi skulle spille mot. Deretter gikk vi på bussen som skulle bringe oss til Wolfenbüttel — en busstur på 5 timer, som vi på forhånd hadde sett fram til med all mulig skepsis. Men våre bange anelser falt fullstendig til jorden, og vi ble heller ennå flere opplevelser rikere, der vi fór igjennom i stor hastighet på autostraden — og det flate landskapet var både inntagende og vakkert i sin særegenhet.

Da vi kom til Wolfenbüttel klokken 14 på fredag, gikk turen først til stadion hvor kampen skulle gå. Det var et flott anlegg med forholdsvis liten publikumskapasitet. Videre gikk så turen til hotellet hvor vi ble innkvartert — Der Bayerische Hof — som var et koselig sted.

Ut på kvelden ble vi mottatt av byens borgermester i rådhuset, hvor vi også ble presentert for guttene vi skulle spille mot og andre medlemmer av sportsklubben. Det ble gaveoverrekkelser og taler fra begge hold. Etter dette fikk vi gå hver for oss for å bese byen som var på størrelse med Drammen — men tidlig i seng måtte vi, for lørdag skulle alle være opplagt til kampen. Opp klokken 7, trening klokken 8 og frokost klokken 9.

Deretter var det fri noen timer for å gjøre innkjøp, og for å bese byen. Klokken 17 begynte kampen, og resultatet er kjent. Etter at kampen var ferdigspilt, var det å gå til den store jubileumsfesten, hvor vi var hedersgjester, også her ble det gaveoverrekkelser, blant annet fikk Wolfenbüttels president et vakkert vikingskip av fotballkretsen, og det ble meget populært.

Det var en storslagen fest som varte faktisk til vi skulle gå på bussen klokken 5 om morgenen, så for manges vedkommende ble det en noe slitsom busstur fram til Kiel og fergen.

Vi fikk ikke lugarer på tilbaketuren og måtte slå oss ned på øvre dekk om natten, men det var ingen sure miner av den grunn. Ved 8-tiden mandag morgen var vi igjen i Oslo, og snaue et par timer senere hjemme i Drammen.

At turen ble populær er unødig å legge til. Overalt hvor vi kom ble vi mottatt med åpne armer, og vi fikk et minne som aldri vil bli glemt.

R o l f H æ h r e.

Odd Kristoffersen

spilte sin kamp nr. 250 i årets siste seriekamp, og ble 4. mann som ble innehaver av det vakre Skiold-standard. — Odd begynte tidlig som fotballspiller i Skiold, og på skolelaget ble han K.M. i 1947. Han var da eneste 6. klassing på laget. Allerede da var han en friskus på banen.

Som guttehopper gjorde Odd seg også gjeldende og han ble borte fra vår klubb noen år, men kom igjen som seniorspiller og har vært en av de viktigste brikker på vårt A-lag. Samtlige kamper har han spilt i flere år og hans innsats i kamper og på trening har alltid vært topp. Ved siden av å være aktiv er Odd en av hyttekomitéens støttespillere, en klubbgutt av de skjeldne.

Vi gratulerer med de 250, og vi tror det blir ennå fler.

T. L.

Ikke 1 - en øre

koster Skiold-avisa deg. Du får den fritt tilsendt, og det er sjelden man får noe gratis i våre dager. Nå må du ikke tro vi er ute og går med tiggerstaven, det er ikke det vi sikter til. Nei, saken er den at vi vil du skal lese alle annonsene i avisen og handle det du trenger i de forretninger som avetterer i Skiold-avisa. Du gjør deg selv og klubben din en tjeneste ved å bruke det som annonsørene har å by deg. På den måten støtter du bladets økonomi, og du har det igjen ved å få avisa gratis. Derfor: **Kjøp hos de som avetterer i Skiold-avisa!**

ROLF ALBORG

Det var et trist budskap medlemmene i Ski- og Ballklubben Skiold mottok da meldingen om at vår kjære klubbkamerat Rolf Alborg plutselig var gått bort. For klubben var dette også et følelig tap, da det er meget vanskelig å erstatte et så kjært og mangeårig medlem.

Rolf Alborg var initiativtaker til dannelsen av datidens hockey i Drammen, som jo ble forløperen for dagens bandy. Vi kan vel trygt si at han var en av byens pionerer for den senere bandysport.

Hans idrettskarriere ble avbrutt av noen år i Amerika, men også her drev han med idretten — på baseballag og med fotball. Straks etter sin hjemkomst fant han tilbake til sin gamle klubb og da som en meget dyktig administrator. Det kan bl. a. nevnes at han i sin siste periode som representantskapets ordfører hadde en funksjonstid på hele 8 år. Han innehadde klubbens høyeste utmerkelse, «gullmerket».

Vi eldre vil huske alle de hyggelige møter i hans vakre hjem hvor «Karistua» alltid stod til Skiolds rådighet. Det var de røde og hvite farger han satte så høyt — det var de han brant for og kjempet for.

Alborg var en god venn — en stor personlighet — som våre yngre medlemmer i klubben så opp til.

Han vil alltid bli husket i Ski- og Ballklubben Skiold for sin store kjærlighet til idretten og hans alltid lyse og vennlige sinn.

Vi lyser fred over hans minne.

Charles.

GUDMUND HÆHRE

Gudmund Hæhre, et av våre eldste og mest trofaste medlemmer, er gått bort.

Alt i Skiolds tidligste barndom var Gudmund Hæhre å finne som Skiold-gutt, og det forble han til det siste. Det er vemodig å tenke på at vi ikke lenger skal få se Gudmund Hæhre på kampene lenger, enten det gjaldt fotball eller bandy, han var med i motgang såvel som i medgangsperioder.

Vi vet at Gudmund Hæhre i den senere tid ikke var helt frisk, men de færreste trodde vel at sykdommen var av en slik karakter at vi skulle miste vårt kjære medlem. — Med Gudmund Hæhre er en trofast Skiold-gutt gått bort.

Vi lyser fred over hans minne.

ir.

VÅRE TO FINALEDOMMERE

Finn Bolstad

Finaledommer
Skeid – Frigg
på Ullevål
23/10-65

Ski- og Ballklubben Skiold har fostret en rekke krets- og forbundsdommere, både i fotball og bandy. Ja, vi tror faktisk at vi er blant landets ledende klubber på dette området. Finn Bolstad fikk i år det ærefulle verv å dømme årets cupfinale (den første), og at valget var populært kunne hele landets presse bekrefte. — Vi presenterer her våre to topp-dommere:

Finn var en av de mest lovende spillere i jr.-avdelingen før krigen. Under Alf Paulsens ledelse hadde vi da en av landets sterkeste juniorgrupper som tok en rekke mesterskap i forskjellige klasser. Østlandsmesterskapet i fotball 1939 står høyst og på det laget spilte Finn Bolstad. Så kom krigen og disse guttene mistet 5 år på fotballbanen. Etter krigen tok Finn fatt på dommergjerningen. Vi husker særlig alle smågutt-, gutte- og juniorkampene som Finn tok seg av på gamle Marienlyst grusbane. Her fikk han ypperlig trening og etterhvert ble han tildelt større oppgaver, som han mestret på en ypperlig måte. Det har blitt kretslagskamper i fleng, seriefinalen Fredrikstad—Lillestrøm i 1961, linjemann i Europacupen har han vært og i år cupfinalen.

Skiold-Avisa gratulerer og bringer utdrag av pressens mening om vår flotte dommer.

Bjarne Halvorsen

finaledommer 1947 Skeid—Viking i Bergen
19/10 1947.

— Bjarne Halvorsen, det sies at du hadde en litt tilfeldig debut på Skiolds A-lag?

— En får kanskje si det. Det var samme året som jeg meldte meg inn i Skiold, en venn av meg, Olaus Smerkerud, DBK, og jeg reiste til Mjøndalen for å se Skiolds A-lag spille. 10 mann var møtt fram — og plutselig sto jeg der som 11. mann. Spinkel fysikk og mindre god rutine gjorde sitt til at jeg måtte vente lenge på neste sjanse. Det var i 1915 og i 1916, 1917 og til dels 1918 var det mest B-laget. I 1919 ble Harry Magnussen ansatt som trener, og fra det året var jeg fast på A-laget.

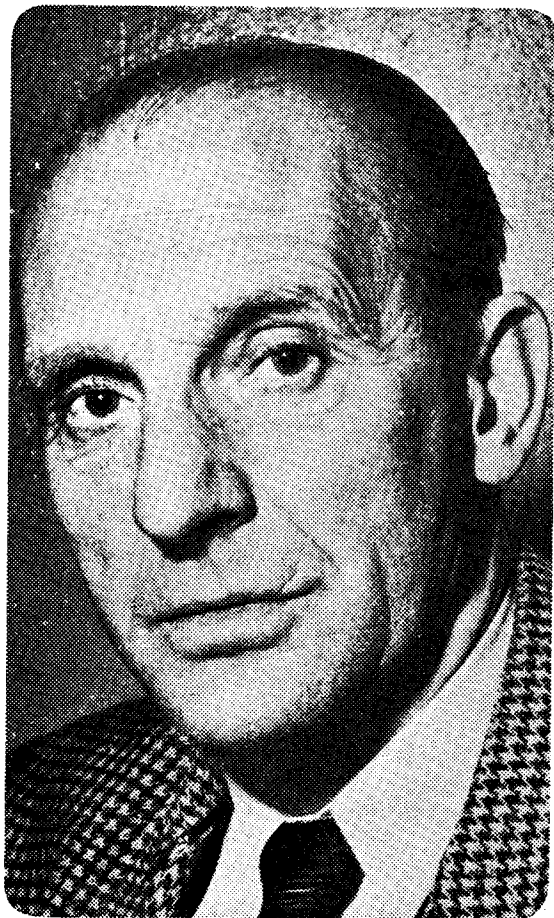
— Han så kanskje en vordende storspiller?

— Det vet jeg ikke, men han var en ypperlig instruktør og trener og vi fikk et meget godt lag, som selv landets beste fotballklubber hadde den største respekt for. Vi hadde seire over Frigg, Brann, Lyn og Drammen og Omegns kretslag.

— Når ble så dommeren født?

— Det begynte å rusle i 1929, og i 1930 ble

Forts. neste side.

Gratulerer! — Finn Bolstad

For det første syntes vi det var veldig morsomt at et medlem av vår klubb skulle dømme årets cupfinale — for det andre var vi veldig spente på hvordan det ville gå, ikke for det at vi var redde for at Finn Bolstad ikke skulle klare en slik oppgave, men det kan hende så mye i et slikt oppgjør.

Våre bange anelser var så grunnløse, så grunnløse, og hele Norges sportspressen kunne dagen etter fortelle at Finn Bolstad hadde utført sin jobb meget tilfredsstillende.

Her er hva avisene hadde å si om'n Finn:

jeg autorisert som kretsdommer, forbundsdommergraden hang meget høyt, men også til dette ærefulle verv ble jeg godkjent i 1930.

— Så forsvant fotballspilleren til fordel for dommeren?

— Nei, ikke helt. Jeg var aktiv spiller helt til 1935, selv om jeg de siste årene bare spilte på B-lag og old boys laget. Men A-lagstrøya akslet jeg for siste gang mot Strong i Oslo.

— Penger i fotballen?

— Ja, jeg hører så mye om det — men hva synes du om denne: I min debutkamp oppe i Mjøndalen skulle jeg ha utbetalt reisepenger og fikk 20 øre av kasserer Ockar Simensen, og ble skuffet — de store gutta fikk 40 øre, så jeg gikk faktisk for halv pris.

— Administrasjon?

— Oppmann i 1926, og dette vervet har jeg hatt en rekke ganger, basarkomiteer, hyttekomiteen, representantskapet — og formann mot min vilje i jubileumsåret 1930, og la meg slutte der.

— Vi vil høre mer om dommeren?

— I 1931 til 1940 hadde jeg mange morsomme og store oppgaver for Norges Fotballforbund, men alt det kan jeg ikke komme inn på, men jeg har dømt i alle byer i Østfold og Vestfold, Stavanger, Bergen og Kristiansund. Gutte- og skolekamper har jeg dømt en mengde av, men jeg synes mange ganger det er lettere å dømme de større oppgjørene.

— Finalen?

— Det ble ikke noen finalekamp på meg før etter krigen, og det kan jeg takke Mjøndalen for, hvilket jeg har fått høre fra medlemmer i dommerkomiteen. Første året etter krigen dømte jeg ikke, men i 1947 begynte jeg for fullt igjen, og ble tildelt finalen i Bergen mellom Viking og Skeid i 1947, og det ble Skeids første Norgesmesterskap.

— Publikum og spillere?

— Ja, jeg vet ikke, men jeg tør si at enten jeg dømte på Geithus, Vikersund eller i Kristiansund, ble jeg godt mottatt. Kanskje grunnen var den at jeg aldri selv var ubehagelig på banen, selv om enkelte spillere eller publikum kunne være det. — Min siste kamp var i 1960, da dømte jeg en skolekamp.

ir.

Morgenposten:

Finn Bolstad, eleganten fra Skiold, Drammen, dømte gårsdagens cupfinale. Han åpnet meget sterkt, men det spørs om han ikke fikk en liten knekk i det 28. minutt. Vi på tribunen var brennsikre på at han blåste for straffespark da Friggs Arne Bergersen ble veltet overende i straffefeltet. Fløyten lød med en gang, men forbausende nok valgte Bolstad å gi indirekte frispark. Det kunne ikke være løsningen. Bolstad mistet noe av sitt sikre grep på matchen, men kom storveis igjen. Gårsdagens lag var ikke av de letteste å dømme, men stort sett mestret drammenseren det hele.

Aftenposten:

Finn Bolstad, Skiold, kom pent fra kampen, bortsett fra frisparket i Skeids straffesparkfelt. Her var det kamp om ballen, og selv om forseelsen var liten, måtte det bli straffespark når han først hadde blåst.

Arbeiderbladet:

Finn Bolstad var en bra finaledommer. Det var nok stor uenighet om det frisparket han tok som obstruksjon i feltet til Skeid i første omgang, men Bolstad mente det var tydelig bare obstruksjon — ikke noe annet. Og det er hans oppfatning som er avgjørende. Uenig kunne en nok være med ham noen ganger, men vårt hovedinntrykk er at han var en god dommer.

Drammens Tidende:

Dagens dommer, Finn Bolstad, hadde et utmerket tak på kampen, som vel ikke var så vanskelig å dømme heller. Bolstad kom imidlertid fint fra sin oppgave og vi kan trygt sette ham i klasse med banens beste.

Fremtiden:

I hele 120 minutter varte denne finalekampen, uten at det ble noen avgjørelse, og det var en sliten, men glad og lykkelig Finn Bolstad vi møtte i garderoben da det hele var over. På den tiden vi var der, kom det manke kjente størrelser inn og gratulerte med den fine ledelsen av kampen, og at Bolstad kom utmerket fra det, kan vi sterkt understreke.

Til dette er det bare en ting å tilføye:

Gratulerer Finn!

ir.

Skiold-hytta

stedet for alle turgåere sommer som vinter. — Vakkert beliggende ved Steglevanet på Konnerud. — Åpent hver søndag. Det serveres: Mineralvann, kaffe, buljong, varm sjokolade, vafler, rundstykker, sjokolade m.m.

Litt fra A-fotballen 1965

Sesongen 1965 vil heller ikke bli regnet for en storsesong, og det kan det vel være mange grunner for. Den viktigste tror jeg er at vi har for få spillere. Det er ikke lett når en bare har en 13—14 spillere å velge mellom.

Treningen i år har også vært ledet av Arild Hordnes, som har gjort et meget godt arbeid, men det spørs om han kan utrette mer nå med det spillemateriell vi nå har. Fremmøtet til treningen har vært meget godt gjennom hele sesongen. En del av treningen har foregått på Skioldhytta. — Før seriekampene tok til spilte vi fem

HYTTA

Skioldhytta kan i år feire sitt 30 års jubileum og alle klubbens medlemmer bør stå i takknemmelighetsgjeld til de foregangsmenn som i sin tid satset så friskt, og så riktig, at vår klubb i dag har en eiendom hvis verdi ikke bare kan måles i penger, men kan også være et fristed hvor medlemmer med familie kan søke tilflukt fra vårt larmende, moderne samfunn. — Men også andre har fått øynene opp for vårt lille paradis, og det har således vært arrangert flere treningsleire for andre institusjoner.

Vintersesongen har igjen begynt på Skioldhytta, isen har lagt seg på Stegla og bandyguttene har allerede prøvd skøytene. Søndag den 14. november spilte A-laget mot Drafn. Fra 18. til 21. november hadde A-laget treningsleir på hytta og denne ga et meget godt utbytte.

Vi har hatt besøk fra Kristiansand. Start gjesstet Skiold med to småguttelag, tilsammen 36 gutter, som alle overnattet på hytta fra lørdag til mandag. Langrennsutvalget for kvinner har hatt treningsleir for lovende kvinnelige langrennsjenter fra hytta. Her virket blant annet den mangeårige norgesmester Ingrid Wigernes som instruktør. Buskerud Skøytekrets har også hatt sin årlige høstsamling for coming menn i Buskerud fylke på Skioldhytta. Kurset ble ledet av formann i hurtigløpskomitéen i skøyteforbundet, Finn Hodt. Han hadde med seg tre skøyteløpere fra «Stall Hodt», som også hadde lagt treningen til Konnerud i den week end.

Hyttekomitéen har utført en del vedlikeholdsarbeid. Blant annet er gulvet i peisstua blitt slipt og lakkert, og nå virker det hele mye lysere enn før. — I disse dager holder hyttekomitéen på med å sette opp vaktliste for vintersesongen, og de håper at Skiold-medlemmene er villige til å ta vakt på hytta når de blir spurt. Premieskapet til hytta er under arbeid, og om ikke lenge vil alle klubbens premier bli samlet på Skioldhytta.

B. N.

treningskamper som til dels ga store seire, og det så ganske lovende ut.

Seriestarten i år var mot Slemmestad hjemme og spenningen var stor. Og en må vel ha lov til å si at gutta leverte en fin kamp og seiret så klart som 3—1. Seriekampen mot Geithus borte ble et spennende oppgjør som endte 0—0, men jeg mener vi var nærmest seiren.

Seriekampene mot Drammens Ballklubb og Liv endte begge uavgjort etter middels innsats. Etter at vi neste kamp slo Svelvik borte var vi plutselig på toppen av avdelingen, og det hele så meget lovende ut. Vi var selvsagt optimister foran kampen mot Åssiden på Marienlyst, men dessverre ble det en svart dag for oss.

Før serieåpningen slo vi det nye 2. divisjonslaget Snøgg 4—2 på Marienlyst.

Den første seriekampen etter ferien ute på Slemmestad ble en spennende affære og særlig leverte vårt lag en god annen omgang, og vi burde ha fått ett poeng. Det fryktede Geithus-laget var vår neste motstander hjemme. Her var ikke vårt lag levnet noen sjanse, men etter en ypperlig kampvilje og innsats seiret vi så klart som 4—2. Slike gleder skulle vi ha mange av.

Vår gode sidehalf Odd Kristoffersen spilte sent i høst sin 250 kamp på Skiolds A-lag. Han ble ved den anledning overrakt blomster av vår lagkaptein Tor Pedersen. — Gratulerer Odd.

Til slutt vil jeg takke guttene for samarbeidet, alle de gode minnene fra de tre årene jeg har vært oppmann og ikke minst for den morsomme og flotte gaven jeg fikk ved min avtreten. Jeg ønsker dere alt mulig hell i fremtiden.

Per Wøllo.

Tore Larsen

Tore «Toffa» Larsen er i år utdannet som trener for Norges Fotballforbund etter å ha gjennomgått de tre trenerkurs som utdanningen forlanger. Til det siste kurset som ble holdt på Helgelandsmoen var Tore Larsen uttatt av Drammen og Omegn Fotballkrets, da det er kretsstyrene som tar ut kandidater til dette kurset.

Tore Larsen vil til sommeren virke som trener i sin egen klubb Skiold.

Med juniorkretslaget i Hortenleiren - - -

Juniorstyret i Drammen og Omegn Fotballkrets har i de siste årene vært kjent for å arbeide godt med sine juniorer, og det samme har vært tilfelle i år. De startet allerede opp i februar med å innkalle kandidatene til juniorkretsaget til trening på Gulskogen. Her ble det for det meste drevet med kondisjonstrening, men også litt balltrening ble det tid til. Leder for treningen var Hilmar Larsen. Etter hver trening var det en liten kosestund med solo og kaker, mens treneren pratet om de videre planer for sommeren. Denne treningen holdt på utover vinteren til det ble bart på bakken om våren. Da ble det et opphold noen uker før den årlige pinseleiren tok til. Til denne leiren var det innkalt 35 spillere, også spillere som var aktuelle for neste års kretslag. Leiren varte i tre dager, og for de som hadde lang vei var det anledning til å overnatte på klubbhuset på Gulskogen. Det var flere av de ledende trenere i kretsen som sto for treningen, med Hilmar Larsen som sjefstrener.

På denne leiren ble det for det meste balltrening da det ble lagt stor vekt på den tekniske trening. Etter hver trening ble det spilt kamp, mens det om kvelden gjerne var film og de forskjellige trenerne hadde sitt å fortelle om.

Etter siste treningskamp ble det tatt ut 16 spillere som skulle være med i kvalifiseringskamp mot Oppland, og den kampen vant vi 4—0, og var dermed klar for sluttkampene i Horten.

Til Hortensturneringen var det 8 lag som hadde kvalifisert seg, og alle lagene ble innkvartert på en skole i nærheten av Lystlunden. Besisningen skjedde på en militærkantone ikke langt fra skolen, og sjef for leiren var Ragnar Pedersen.

Det ble et nokså hardt program med mange kamper, og derav ble det ikke noen hardtrening. Tiden ble nyttet til å se de andre lagene spille, eller å ta en titt på byen, men presis kl. 23 måtte alle være i seng, og lederen for leiren så etter at reglementet ble fulgt.

Vi endte på tredje plass, etter å ha vunnet 3 kamper og tapt 1. Den siste kvelden vi var i Horten var det avslutningsfest hvor også ordføreren i Horten og flere av de ledende i Norges Fotballforbund og «Goggen» Borgar Nygård var til stede.

Denne turneringen har sin verdi på mange måter, her treffer man nye kamerater og man lærer av hverandre. De fleste på årets juniorlandslag var i Horten i sommer.

For Drammen og Omegn var ikke sesongen slutt, vi deltok også i et jubileumsarrangement mot Oslo kretslag, og den kampen vant vi 4—2, senere måtte vi tåle et tap på 2—0 for Vestfold, men også her burde det blitt seier etter alle våre sjanser. — Sesongen ble avsluttet med en hyggelig tilstelning for alle spillerne som hadde deltatt på juniorkretsaget i år.

Egil Halvorsen.

Vi var med på Slemmestad-kurset 1965

Skiold deltok med to unggutter i Slemmestadleiren, som er et ungdomslederkurs. Slemmestadleiren er ingen ny institusjon, den har for lengst hatt sin første suksess og anerkjent for det innblikk den kan gi en ungdom innen klubbarbeidet.

Våre to representanter er Runar Larsen og Helge Bjørnes, og her er hva de kan berette:

Etter ankomsten til Slemmestadleiren ble vi vist rundt på det fine idrettsanlegget i Slemmestad Idrettspark, og det var formannen i Slemmestad Idrettsforening, n'Johan, populært kalt, som viste oss rundt.

Anlegget omfattet tre hoppbakker, svømmebasseng, løpebane, fotballbane, treningsfelt og to tennisbaner.

Etter omvisningen var det innkvartering, hvor gutter og jenter ble innlosjert i hver sin gymnastikksal.

Programmet for dagen var følgende:

- Kl. 8.15 Frokost.
- « 9.00 Ungdomslederkurs.
- « 10.00 Svømming.
- « 11.00 Fri-idrett.
- « 12.00 Fri aktivitet, hvilket vil si at vi kunne drive vår egen idrett.
- « 13.15 Middag.
- « 15.00 Ungdomslederkurs.
- « 16.00 Ballspill.
- « 17.00 Orientering.
- « 18.15 Kveldsmat.
- « 19.00 Ungdomslederkurs med film.
- « 22.00 Rosignal.

Deltagerne ble inndelt i grupper på 10 medlemmer, og gruppene skiftet på øvelsene. Vi fikk se mange gode og lærerike filmer om forskjellige sportsgrener som: svømming, orientering, volleyball, livredning, fri-idrett og vannpolo.

Ungdomslederkursene var lagt opp på en morsom og interessant måte. Vi ble også undervist i orientering, livredning og de forskjellige grenene innen svømmingen. Innenfor svømmingens område tok vi svømme- og livredningsdiplomet og i fri-idrett tok vi ungdommens fri-idrettsmerke.

De siste dagene ble det holdt leirmesterskap i orientering, fri-idrett, volleyball og svømming. Det ble også dannet et leirlag i håndball for piker, og de vant 4—1 over Slemmestads pikelag. Guttene hadde fotballkamp mot Slemmestads guttelag og resultatet ble 4—4.

Vi vil til slutt få takke klubben for at vi fikk representere ved kurset som var meget utbytterikt, og håper at Skiold også ved en annen anledning kan sende deltagere til Slemmestadkurset for ungdomsledere.

Med hilsen
Runar Larsen (sign.)
Helge Bjørnes (sign.)

START-GUTTER PÅ SKIOLD-BESØK

Start, Kristiansand, har igjen avlagt oss besøk, og hele 36 gutter overnattet på Skiold-hytta. Det er ingen tvil om at disse turene er meget populære for de unge kristiansandere, og at de ser fram til å komme til Drammen og være Skiolds gjester. Det beste bevis for at de liker seg er vel at de kommer igjen år etter år, og at de hver gang takker for et hyggelig arrangement. Det var ingen unntagelse i år — en meget fornøyd leder takket for et hyggelig arrangement og oppholdet på vår hytte på Konnerud — at denne ble fullrost vil vi gjerne legge til, de syntes det var

et enestående flott sted — og det kan vi være enige i.

Lørdagen var det fotballkamper for Start-guttene — og full suksess. Det var småguttspillere som var på besøk og førstelaget deres slo Mjøndalen 3—0, mens annetlaget deres var ubeskjedne nok til å slå oss 3—2. Men Start hadde da også mange virkelig lovende spillere innen sin midte.

Søndag skulle guttene overvære cupfinalen, og så gikk turen tilbake til Skiold-hytta — for så å vende nesen mot Kristiansand igjen på mandag.

Høstlige betraktninger

Det er morgen, og ved frokostbordet tar vi en titt ut gjennom vinduet. Uff, tett tåke og nakne trær omkranset av gammelt, visstent løv på bakken. Det er med andre ord høst.

Det er søndag i dag, og hva skal vi egentlig finne på i slikt vær?

Men er dette i grunnen noe problem for oss Skiold-gutter? Vi kan ikke tenke oss noe bedre enn en tur i skog og mark en søndag formiddag. Det er så stille og fredelig i skogen, og det får oss til å kople av fra det vi ellers arbeider med om hverdagene.

Altså bestemmer vi oss til å ta en tur til Skiold-hytta på Konnerud.

Ved Ormtjern tar vi bena fatt og går innover. Her oppe er det ikke tegn til tåke. Luften føles så klar og ren, sola skinner f. a en skyfri himmel og de vanlige ulydene fra byen høres ikke her oppe. Nå viser høsten seg fra sin beste side. Trær og busker har antatt de mest utrolige farger, og nå skjønner vi godt de mennesker som påstår at høsten er den vakreste årstiden.

Vi er ikke alene her. Vi møter gamle og unge; noen kommer oss i møte, men de fleste går innover. — Da vi nærmer oss SIF-hytta, hører vi rop og latter. Her er det altså folk i virksomhet. Det viser seg å være klubbens bandylag som trener på plassen foran hytta. I det vi går forbi, hilser vi på dem, for det er jo gutter vi kjenner meget godt.

I nærheten av vår egen klubbhytte, er det lett å skjønne at det er folk der også. Røyken fra skorsteinen snor seg lett opp i den klare lufta, og vi hører at det er både bandy- og fotballspillere i aksjon på plassen foran hoppbakken.

Bandyspillerne driver kølletrening under ledelse av bandyoppmannen, Tore Larsen, som i øyeblikket skyter på A-lagets keeper Arve Fjeld. Han ser ikke ut til å møte uforberedt til seriekampene som snart skal begynne. En del av utespillerne er også blitt ganske gode på kølla allerede. Etter hva vi kan se er det Kjell Johansen, Rolf Hæhre, Tore Jahnsen, Kjell Westby og Per Lund-Nilsen som er de mest treffsikre.

Forts. neste side.

Yngvar, Boysen», Ståle og «Bassen» synes øyensynlig det er mer moro å spille fotball, og derfor har de satt i gang med dette litt bortenfor bandyspillerne. — Men det er også andre folk i aktivitet her oppe.

I Skiold-bakken høres lyden av spader og hakker i virksomhet. Det er en del av klubbens trofaste slitere som gir lyd fra seg på denne måten. Alf Jansen, Bjarne Borgersen og Charles Stahl arbeider trutt og sikkert for å få i stand en brukbar sti på den ene siden av unnarennet slik at hopperne lettere kan komme opp fra sletta. — Nesten hver søndag er disse karene å finne i arbeid her oppe. De kommer og går uten å si noe om hva eller hvor mye de gjør. Så en dag når distriktets aktive skal prøve Skiold-bakken, er de klar, og for hvert år blir den bedre. Dette er det blant andre de ovenfor nevnte Skiold-gutter man har å takke for. Vi vet alle at det også er flere i arbeid med hoppbakken, men det bemerkelsesverdige er at de fleste er av den noe eldre generasjon i Skiold. De har for lengst sluttet som aktive idrettsmenn. Har ikke vi yngre aktive medlemmer grunn til å skamme oss over at det bare er disse karene som arbeider her oppe? Vi gjør jo ikke noe særlig for å bedre treningsmulighetene våre. Vi overlater det til andre!

Etter vår mening ser det ut til at de fleste av oss aktive tar dette som en selvfølge.

Er det riktig? Skal det være slik?

Mellom hoppbakken og badstua hører vi lyden av en øks i flittig bruk. Ved nærmere undersøkelse finner vi her en annen av de trofaste sliterne, nemlig Finn Hansen.

— Hvem i all verden er du sint på etter som du hogger så rasende løs på buskene her?

— Har du sett meg sint noen gang da?, svarer Hansen, idet han trekker noen busker etter seg og legger dem i en stor haug.

— Jeg vil bare hogge ned disse småtrærne her, slik at barna kan få en bakke hvor de kan stå på ski. Det finnes jo ikke noen skikkelige bakker for ungene her i nærheten av hytta, vet du.

— Men skal du hogge alt dette alene, da?, spør vi, og ser nedover der buskene står tett i tett.

— Jeg begynner, og det kommer vel noen senere. De fleste er så trege, så derfor må'n «Mess» gå foran og vise hva de skal gjøre.

Finn Hansen, populært kalt «Mess», har aldri vært plaget av beskjedenhet. Men det er også sant at han aldri har vært redd for å ta i et tak hvor det trengs.

Vi tar en tur inn i hytta. Der finner vi også ivrige og arbeidssomme klubbkamerater. Hytta skal jo være åpen for servering, og det blir besøket av blant andre Dagfinn Hansen, «Goggen» Nygård, Bjarne Lagesen (hytteformann) og Håkon Fossen. Dessuten har disse karene god hjelp av konene til en del av guttene.

Mens andre folk sitter nede i byen og ergrer seg over at det er tåke og dårlig vær, viser det seg altså at en god del av våre medlemmer reiser opp til Skiold-hytta hvor det er fint vær og hvor

Om dommere og linjemenn i fotball

Alle som har godt kjennskap til fotball, som aktive spillere eller vanlige «tribuneslitere», er klar over at de tre sortkledde herrerne på banen har meget viktige oppgaver. Derfor er også fotballfolket meget begeistret når de er vitne til at dette trekløveret arbeider godt sammen uten å gjøre store, alvorlige bommerter.

Det kan være flere årsaker til at dommeren og linjemennene ikke gjør godt nok arbeid.

For det første er det høyst sannsynlig at de ikke kjenner hverandre, og derfor kan den ene ikke vite hvorledes kollegaen reagerer ute på banen. Det synes derfor for oss som en hyggelig, men dog alvorlig, prat mellom kamplederne før kampen er av stor viktighet for deres arbeid på banen.

For det andre ser det ut som om mange dommere vil presisere overfor publikum og spillere at de vet mer om reglene enn linjemennene. De forsøker med andre ord å bagatellisere linjemennenes arbeid samtidig som de ikke vil stole på avgjørelsene deres. De dommere som driver med dette må jo absolutt ha kommet noe skjevt ut i sin utførelse av dommergjerningen. Uenigheten mellom de sortkledde oppstår som regel ved off-side, men i de tilfellene står jo alltid linjemennene bedre plassert enn dommeren. Derfor bør en dommer være aktpågivende overfor linjemennenes avgjørelser. Er han det ikke, vil det bare skape et dårlig forhold mellom de som er på banen, både mellom de tre innbyrdes og mellom spillerne og kamplederne.

I denne siste fotballsesongen ble gjennomført nye regler for off-side. Etter hva vi har erfart, må dommerstanden sette seg bedre inn i disse nye bestemmelsene slik at vi neste år kan slippe alle de kjedelige situasjonen der publikum og spillere lett ser at dommer og linjemenn avslører uvitenhet. Skal man dømme, må det være ganske klart at det ikke må herske tvil om noen regel. Men det er kanskje ikke noe rart at det ofte blir mange merkelige avblåsing for off-side. Den nye regelen virker meget rotete og innviklet, og vi mener den gamle regelen var mye klarere både for dommere og spillere.

Dommerstanden er som kjent underbemannet, og dette er også en årsak til at vi har så forholdsvis mange uskikkede dommere. Hadde man hatt dommere nok, kunne vi skjøvet til side de dårligste, men vi er dessverre ikke i en så heldig situasjon.

R e d.

man treffer hyggelige klubbkamerater. Hvorfor sitte hjemme og sture når man har anledning til å reise på Konnerud der alle Skiold-gutter har en hytte hvor de er velkomne med familie og venner?

R e d.

Ungdomstreff i Ørebro

Svenske, danske, finske og norske ledere og nederst de respektive lands fotballspillere.

Søndag 18. juli kl. 7 om morgenen reiste ca. 140 ungdommer i alderen 14—16 år under ledelse av Drammen kommunale ungdomsnemnd fra Drammen til Ørebro for å være 700 års jubilantens gjester i en hel uke sammen med ungdom fra vennskapsbyene Kolding og Willmanstrand for å konkurrere i forskjellige idrettsgrener som svømming, fri-idrett og fotball. Grupper av speidere, kristen ungdom og I.O.G.T. var også deltagere.

Dette ble en uke i det nydeligste sommervær i en by med utallige severdigheter, og med et førsteklases vertskap som kunne dette med å arrangere. Jeg tror samtlige ca. 700 deltagere fikk et rikt minne for livet, og det ble knyttet mange uforglemmelige vennskapsbånd. Det påstås fra svensk side at det hadde tatt innpå to år å legge opp dette programet.

Dagfinn Hansen og undertegnede var ledere for fotballgruppen som besto av følgende deltagere: 4 gutter fra Åssiden, 3 fra Drafn, 2 fra Strømsgodset, 2 fra Drammens Ballklubb og 4 gutter fra Skiold.

Vår gruppe var inkvartert i en ny ungdomsskole som lå like ved fotballstadion. Med Orvar Bergmark, ca. 100 kamper på det svenske fotballandslag, og den ikke ukjente bandyspiller Olle Sääv som trenere, hadde guttene full valuta,

om ikke resultatene i fotballkampene ble av de beste.

Ved ungdomsskolen, som hadde det underlige navnet Markbacken, ble det også spilt en bordtennis-match hvor alle fire land deltok. Her ble seieren helnorsk ved Sverre Erling Nilsen, Skiold, og John Andersen, DBK, som hver ble belønnet med en svensk bandykølle som premie.

Svenskene dro avgårde med gullet såvel i fotballkampene som i de oppsatte konkurranser under treningen.

Det nye Gustavsvik friluftsbad var imponerende og ble flittig benyttet av alle deltagere.

Alt vi fikk være med på vil være for meget å nevne her, men nevnes må oppmarsjen gjennom byen av samtlige deltagere under sine respektive flagg og bannere med bymusikken i spissen til avslutningen i Stadsparken. Det var uforglemmelig.

Som en appell til dere foreldre som leser dette; bli med og støtt opp om ungdomsarbeidet. La deres gutt eller pike bli med i en eller annen idrettsgren for derigjennom å styrke sin sjel og kropp og bli en god samfunnsborger.

1. nyttårsdag reiser Skiolds junioravdeling med tre lag til Ørebro for å spille bandy, og vi ønsker dem god tur.

Kåre Madsen.

JUNIORGRUPPAS RØST:

Uærbødige betraktninger

etter en god sommersesong

En ny sesong er bragt til ende, og den kan fortelle om stor virksomhet med gode resultater uten at vi denne gang har nådd toppen.

Nå står en ny idrettsgren for døren — bandy — og når dette leses er vi godt i gang også her. De gode resultatene i sommerhalvåret kan vi kanskje i første rekke takke interessen alle guttene har lagt for dagen — men ennå mangler det en del, og det er denne lille delen vi må få tak i — vi må ta dette alvorlig. De store prestasjonene nåes bare gjennom et intens og solid treningsarbeid — hånden på hjertet, kan vi si vi har vist denne interessen i år?

Det skal ikke være noen tvang, det skal ikke gå ut over lekser og skolegang — vi skal ikke ta det for hardt, men når har en unggutt fått vondt av å svette lite grand, og hvilken avkobling kan det ikke være fra alt skolearbeidet — idrett og

LISLEBY

satset på junioravdelingen

Formann i Lisleby F.K. kunne fortelle at årsaken til A-lagets fremgang var at klubben satset på junioravdelingen for 6—7 år siden, og dette arbeidet hadde mer enn svart til forventningene. Man har skapt et klubb- og kameratmiljø som i første rekke danner bakgrunnen for opprykningen til 1. divisjon.

A propos Lisleby. Lagets energiske Morten Helgesen, som jeg stiftet bekjentskap med på et trenerkurs i sommer, bør være et eksempel for våre gutter. Morten har bl. a. 4 ungdomslandskamper, 4 B-landskamper. Han har spilt 15 sesonger på Lislebys A-lag, i fem år på rad var han med i samtlige kamper. I syv år har han trenet de yngre lag og i sommer har han vært smågutttoppmann, vært med på landstrenerkurs og ved siden av har han gått opp til dommergraden. — La oss få 10 av det slaget, takk.

T. L.

Takk!

Det er ikke nødvendig å legge skjul på at vi er meget takknemlige for all den hjelp vi kan få i junioravdelingen, og heldigvis kan vi si at det er mange som tenker på oss. Alle disse skylder vi en takk — Damegruppa og Eldres avdeling som har støttet oss økonomisk — og alle de som har hjulpet oss i vårt arbeid. Affen Nilsen, Kåre Madsen, Sverre Nilsen, og alle de som samler papir til oss — Alf Paulsen som har stilt seg til rådighet med filmfremvisning og underholdning på «Toppen» — Tore Larsen som i hele sommer har drevet med trenervirksomhet innen junioravdelingen og nedlagt et kjempearbeid — Hovedstyret som lot oss få anledning til å sende to gutter til Slemmestadleiren — Hyttestyret som ved flere anledninger har ytet oss hjelp — alle sammen takker vi på det varmeste, og håper vi har fått med oss alle — det er slike oppmerksomheter som gir oss troen til arbeidet for ungdommen. ir.

skolegang behøver ikke å ødelegge for hverandre — man må bare velge en hobby!

Idretten kan gi en unggutt så uendelig meget, gode kamerater, god fysikk og en sunn tankegang — verdier verdt å ta med seg. Men så meget av dette står på om man er villige til å trekke lasset sammen — det gir det gode kameratskapet — om man vil trene — det gir den gode fysikken — om man vil underordne seg andre i et fellesskap — det kan gi den sunne tankegangen.

Får man et lag som kan vise disse egenskapene vil man nå uhyre langt.

I serien i vinter stiller vi med to lilleputt-lag, småguttelag, guttelag og juniorlag, det vil si full beskjeftigelse i junioravdelingen.

Etter disse betraktninger skulle det tilsi en tilstramning på treningsreglene — mer intenst trening — heldigvis er det ikke så ille hos oss.

Men en ting er vi enige om — skal vi ikke i året 1966 slå ennå hardere fra oss når det gjelder prestasjoner på idrettsbanen — til glede for oss selv og vår klubb?

J u n i o r f o r m a n n .

Nye junioroppmenn

Bjarne Borgersen har lovet å ta seg av årets juniorlag i bandy, og dermed er de guttene i de beste hender. Til sommeren vil Rolf Raaen virke som oppmann for juniorlaget, og med den viten vi har om Raaen, og hva han vet om fotball, er vi trygge for at fotballjuniorene også har kommet i de beste hender.

**Jeg glemmer
det
aldri!**

— Nei, det gjør jeg faktisk ikke — og kanskje ingen andre hadde gjort det heller, om de hadde hatt samme opplevelsen. Guttelaget hadde av Norges Fotballforbund fått tillatelse til å være ballgutter under landskampen Norge—Frankrike, og femten forventningsfulle gutter med leder la iveri i de forskjellige «lånte» biler for anledningen. — Det var en sann valfart av biler til denne kampen — aldri tidligere hadde man sett så mange biler på vei til gamle ærverdige Ullevål — det måtte bli kork og kaos — og ble det, også for oss.

Kork ble det tidlig og kaos ble det i vår bil da vi så klokka formelig løpe løpsk, mens vi absolutt ble holdt stangen i en bilkø, som var så enorm at man hverken så begynnelsen eller enden, og vi hadde draktene og to av guttene i vår bil, det vil si Toffa's. Ved brannstasjonen på Smestad sier Toffa: «Du Ivar får ta med deg gutta og gå resten, dere har ikke tid til å kjøre med meg lenger». Det er sant, vi hadde ikke tid til å kjøre bil lenger, men hoppet av og begynte en marsj som jeg vanskelig skal kunne glemme. Vi gikk forbi den ene bilen etter den andre, men det er langt fra Smestad til Ullevål, litt lumert var det også, og gjett om de lurte de som kjente oss og så vi kom gående, der de satt i sine biler. Gutta og jeg gikk og vi gikk, svetta og var stadig for sent ute, men vi hadde altså ikke tid til å vente på Toffa med bilen, jeg var kliss blaut og enda måtte en holde stilen, det var ikke så morsomt og ironiens topp var at Toffa tok oss igjen innunder Ullevåls gamle murer — og vi hadde kjempet en kamp forgjeves.

Vi kom litt for sent til vår debut på Ullevåls gress, guttelaget og jeg — vi skal gjøre det bedre neste gang.

ir.

Stedet for moderne trykksaker

Fotball og skøyter på Sparta Amfi i sommer

Jeg tror at alle som var med til Sarpsborg Amfi var enige om at det var en lys idé å legge turen nettopp dit. Det var i alt 53 stykker av oss som ble innlosjert i garderoben for natten, litt trangt kanskje, men det var jo bare for en natt — og dessuten var vi på tur, så det var ingen sure fjes å spore.

Det var med stor forventning hos deltakerne, bussen la iveri fra Turnhallen til den alt nå berømte Sparta Amfi, hvor det var anledning til å gå på skøyter i juli måned — og vi ble ikke skuffet. Det er et imponerende anlegg sarpingene har fått, og mange publikumere benyttet søndagen til å gå på skøyter — gamle som unge.

Lørdag var det «fridag», kampene skulle avvikles søndag formiddag, og mange studerte amfien og så på treningen der som varte til klokken 23 om kvelden.

Hver treningstime i disse dager var opptatt, og en time kostet 65 kroner og 75 kroner i helgen. Hver treningstime vil si fra kl. 7.00 om morgenen til kl. 23.00 om kvelden. Det var også de som benyttet tiden fra kl. 6.00 morgen til kl. 7.00, det var likesom en ekstra time man kunne få lurt seg til enkelte ganger, fikk vi inntrykk av. Den natten vi var på Sparta Amfi var det hele 100 mennesker som overnattet — gratis! Disse fikk verdifull trening såvel lørdag som søndag. De som overnattet og trente der var Lørenskog Ishockeygruppe, Oslo Puck, Røas bandylag og altså Skiolds junioravdeling.

Vi hadde det moro, gikk rett fra fotballbanen og inn i skøytehallen — undertegnede så fotballkampene med skøyter på bena, da banen lå rett ut for døra til amfi'en, det var en litt rar følelse.

Det gikk kanskje ikke så helt bra i kampene, det var bare lilleputtlaget som vant 3—2 etter flott innsats. Småguttelaget tapte 4—1, mens guttelaget tapte 3—2. Såvel småguttelaget som guttelaget til Sparta var av godt merke, og store, kraftige gutter som kunne sin fotball.

Selv om resultatene for fotballens vedkommende ikke helt ble av de store, var alle enige om at det hadde være en vellykket tur og at det var moro å prøve skøytejerna igjen.

ir.

Bragdpremie til Egil Halvorsen

En bragdpremie, oppsatt av den valgte junioroppmann i fotball, Henning Hansen, ble på generalforsamlingen overrakt til Egil Halvorsen for hans fine sesong på fotballbanen i sommer.

9 gull, 7 sølv og 16 bronse

Vi synes selv vi hadde et godt resultat etter merkeprøvene for fotballforbundets ferdighetsmerke etter fjorårets sesong, allikevel var vi så dristige den gang at vi sa vi skulle klare like mange gullballer neste år, som vi hadde sølvballer, og det vil si 9. Vi har klart det, og det er vi stolte av, dessuten har vi foreløpig mottatt seks fotballer da vi alt i alt har 31 merkeprøver (3 baller) og blant de 3 beste klubber i en måned (3 baller). Tidligere på året mottok vi tre fotballer som gave fra Fotballforbundet, og neste år har vi 9 nye fotballer å møte sesongen med.

De som har klart fordringene til «Gullballen» er: Øyvind Nystøl, Sverre Erling Nilsen, Tom Erik Nilsen, Erik Amundsen, Jan Bruun, Terje Gundersen, Øyvind Rosendal, John Burberg (13 år) og Tore Julseth (12 år).

Disse har klart «Sølvballen»: Kenneth Raaen, Ulf Svendsen, Knut Eriksen, Terje Gundersen, Bjørn Nilsen, Jan Bruun og Erik Amundsen.

«Bronseballen» har disse klart: Arnulf Evensen, Harry Pettersen, Stein Kortvedt, Aksel Pettersen, Tor Arild Evensen, Runar Tøger Aronsen, Per Arne Bjørnes, Runar Gundersen, Øyvind Ågren, Jan Pedersen, Lars Gulbrandsen, Øyvind Dahl, Finn Jermann, Terje Gundersen, Jan Bruun.

Gratulerer!

ir.

Flott bragdpremie gitt av Per Wøllo

En flott premie tilfaller den beste spilleren på guttelaget i vinter:

Verdi 100 raske kroner

lyder premien på og det er Per Wøllo som har satt opp denne, og dette skulle vel være god grunn til å ta treningen alvorlig.

Statuttene for oppmuntringspremien er: Utdeles til den beste spiller på guttelaget i bandy vinteren 1965/66. Det vil bli satt ned et utvalg til å bedømme hvem som er den beste spiller.

Vi i junioravdelingen sier tusen takk for den flotte gaven og vil gjøre alt for å kåre den rettferdige vinner.

Hyggelig oktobermøte i Eldres Avdeling

Avisa overvar Eldres avdelings oktober-møte som må betegnes hyggelig og interessant.

Formannen Oskar Berg kunne ønske ca. 20 av avdelingens medlemmer velkommen til møtet, som blant annet kunne by på rapporter fra klubbens avdelinger.

Etter som de forskjellige rapporter ble lagt fram fikk man inntrykk om at det var liv og røre innen klubben — og at tilstanden må betegnes som relativt god. De som berettet fra sine avdelinger møtte et lydhørt publikum, som gjerne stilte spørsmål og ville være med å diskutere om klubben fremtid.

For de som var til stede ble det en positiv kveld og Avisa fikk inntrykk av at klubben hadde en Eldres avdeling som la aktiv interesse for klubbens ve og vel.

★

Skiolds eldre avdeling har holdt sitt november-møte og det ble som vanlig et hyggelig samvær. Det møtte bare ca. 20. Formannen leste referat fra forrige møte hvor særlig interne forhold ble drøftet. Særlig de «unge eldre» hadde positive ting å si oss. Sennepskorn, som en får håpe gir oss fiken av tistler.

Aftenens kåsør var Bjarne Halvorsen som på sin spirituelle måte pratet om «Historiske straffespark». Det ble en opplevelse. At så mye rart kan hende i en så'n sørgelig affære skulle en ikke tro, men at det var sant, kunne flere av avdelingens eldste bevitne. — Kåsøren ble belønnet med kraftig applaus. Det er nok ikke mange som har en så'n kilde å øse av som vi har med Bjarnes.

«Julebordet» ble besluttet holdt 10. desember i Vestbanegården, storsalen. Styret venter stor oppslutning. Det prates jo ennå om det vellykkede i fjor.

O. B.

BEDRIFTSFOTBALL

Våre fotballspillere Erik Carlsen, Erik Kristiansen og Erik Jensen ble cupmestere i bedriftsfotball for Jernbanens Idrettslag. Kjell Rokke ble Oslo-mester for I.B.M. I referatet fra finalekampen heter det at Rokke scoret sikkert på straffespark.

Vi gratulerer samtlige, men kan ikke unngå tanken på hvilken konkurranse det hadde vært på vårt A-lag med disse på plass i sommer. Ja, kanskje det kunne vært prikken over i'en. Det skulle jo så lite til. Med alle våre medlemmer som spiller i bedriftslag på vårt B-lag, hadde vi hatt et meget godt B-lag som kunne gitt førstelaget den nødvendige konkurranse. Vi kunne igjen stilt C-lag, og hva hadde dette betydd for vårt klubb-liv med så mange aktive?

Min mening om bedriftsfotball er fortsatt at den er et stort minus for klubbene og fotballen

Nye navn

Følgende nye medlemmer er opptatt i klubben siden siste generalforsamling:

Jan Erik Knudsen, født 27. november 1944.
Jan Egil Bruun, født 20. februar 1949.
Frank Hansen, født 26. februar 1952.
Håkon Moen, født 6. september 1955.
Svein Erik Opdahl, født 26. juli 1949.
Frank Emil Hansen, født 25. desember 1953.
Per Arne Soløy, født 27. desember 1956.
Øistein Larsen, født 21. september 1948.
Sturla Sandsæther, født 7. august 1949.
Per Kristiansen, født 26. april 1956.
Arne Husum, født 24. juni 1953.
Helge Husum, født 26. juni 1954.
Henning Skau Larsen, født 18. mars 1959.
Jan Henriksen, født 4. januar 1955.
Thor Magne Andersen, født 21. februar 1956.
Otto Marius Queseth, født 15. juli 1955.
Finn Jermann, født 11. januar 1953.
Tron Pettersen, født 15. juli 1954.
Einar Vik Andersen, født 17. september 1958.
Flemming Sørsdal, født 18. mai 1954.
Jan Fredriksen, født 23. august 1955.
Espen Arne Blattmann, født 20. desember 1956.
Arnulf Evensen, født 3. august 1953.
Odd Eivind Gabrielsen, født 19. november 1953.
Finn Nilsen, født 29. januar 1951.
Ernst Hansen, født 25. februar 1952.
Arild Berg, født 17. desember 1949.
Per Fredriksen, født 17. oktober 1951.
Tor Arild Evensen, født 5. august 1954.
Bent Håkon Grestad, født 16. september 1950.
Reidar Røsby, født 12. februar 1948.
Bjørn Kristensen, født 13. mai 1947.
Øistein Johansen, født 10. mars 1953.
Kjell Kristiansen, født 4. mars 1954.
Tomm Torsteinsen, født 15. juli 1946.
Tom Arvid Kristoffersen, født 17. juni 1956.
Arvid Lindgreen, født 2. juni 1946.

Tilsammen 37 stykker, 6 har meldt seg ut av klubben og 2 medlemmer er avgått ved døden.

Drammen Travbane
Innehaver: Nils J. Berg
Byens raskeste servicestasjon
Rekvisita og bilgummi
Pølsekiosk

der, selv om den også har noen få positive sider. Fra neste sesong bør alle unge bedriftsspillere ofre seg for klubben, selv om de da må trene litt....

T. L.

Som
sportsmann
kjenner De velværet
ved

personlig hygiene...

Etter turen er det deilig å kunne ta et bad eller en dusj i trivelige omgivelser. Vår forretning har nå et kjempeutvalg i baderomsutstyr som vi anbefaler å ta en kikk på.

Badespeil, medisinskap, badevekter, badematter, ryer osv. — alt i forskjellige farger og kvaliteter. Stikk innom forretningen en dag, vi finner sikkert noe som passer for Dem.

Gå til fagmannen — gå til

DRAMMENS RØR^{A/S}

Konnerudgaten 3 - Drammen - Telefon 83 54 95

HUSK
PAPIRINNSAMLING
SKAL LEVERES TIL
A/S PAPISENTRALEN — DRAMMEN
Mallinggt. 10. Telefon 83 84 59

A. HUSUM & CO.

Kjøtt og delikatess.
Eget pølsemakeri.

Marienlystgt. 24. Tlf. 83 22 43.

VAUXHALL
BEDFORD
CHEVROLET

Drammens Autos

Autorisert forhandler.

Konnerudgt. 23, Drammen. — Tlf. 83 84 90.

Drammen Turistbil A.s

Benytt busser fra 16 seter og oppover

Telefon 83 44 64

Nordahls Pøsekiosk

Konnerudgaten

Anbefales alle Skiold-gutter

INGENIØR GRAN

Drammen.

J. A. Fjeld a.s

Gamle Kongevei 14
Kolonial

Frukt — Grønnsaker

Telefon 83 13 96

La det gå sport i det
UNDERSØK VÅRE LAVE PRISER

Hansen & Dysvik%

På torget i Drammen.

ADRESSER

Ski- og Ballklubben Skiold, Boks 78

Formann:

Tore Ruud, Langeløkka 17. Tlf 83 12 02

Viseformann:

Hans Erik Riwen, Konnerudveien 17

Kasserer: Terje Harvik, Marienlystgt. 21.

Tlf. 83 82 80 (kl. 8.30—16)

Sekretær: Gunnar Fossum, Nordbyv. 115

Formann i representantskapet:

Johs. Christensen, Danvikbakken 3 a.

Tlf. 83 25 38

Oppmann i bandy, A-laget:

Tore Larsen, Tomtegata 16

Oppmann i fotball, A-laget:

Tore Larsen, Tomtegt. 16

Skioppmann:

Arne Haugan, Werners gt. 11

Hytteformann:

Bjarne Lagesen, Elling Holst gt. 4

Formann i junioravdelingen:

Ivar Rosendal, Anchersens vei 23.

Tlf. 83 66 56

Kasserer i junioravdelingen:

Dagfinn Hansen, Kobbervikveien 1

Redaktør i Skiold-avisa:

Rune Reffhaug Johansen, Webergs gt. 19.

Tlf. 83 12 48

Central Hotell, Drammen

Sentralbord 83 15 90.

Samtlige rettigheter. - God parkering.
Stedet hvor idrettsfolk møtes.

«Bo sentralt i centrum».

Trygg trafikk

skapes gjennom

H. ØLSTAD

Sjåførscole.

Konnerudgt. 31.

Tlf. 83 50 42.

Drammens Sparebank

Opprettet 1823.

Filial på Åssiden.

Drammens Rørleggerforretning A.s

Aut. rørleggerforretning.

Konnerudgt. 3. Telefoner: 83 54 95 - 83 54 96.

Rørhandel en gros - en detail.

KAFE GLOBUS

Selskapslokaler og levering av kald og varm
mat til hjemmene.

Reidar Danielsen

TOBAKK — FRUKT — SJOKOLADE

Tlf. 83 54 16

Konnerudgt. 10

Drammen

LIER SPAREBANK

Drammen.

Filialer:

Lierbyen, Lierskogen og Sylling.

Skiold-gutter!

Til god sport kreves godt utstyr.

Kjøp sportsutstyret i

STØA'S sportsforretning

Konnerudgaten.

Odegaard-kler

Alt i klær for hele familien

Kjøp alt på et sted

Knut Odegaard & Co.

Hauges gate 4.

Tlf. 83 84 22.

LIDO

Folkelig — Festlig

Velkommen.

SPORT

og uteliv krever spesielt utstyr.

I vår sportsavdeling får De alt i sportsutstyr
til alle i familien.

Etabl. 1851.

Alt på ett sted.

Harald Lyche & Co.

Sentralbord 83 79 70.

FORSIKRINGS SELSKAPET
N O R G E

— og det er
målene
som teller!

VUFFY

Pensjonat
Kafeteria

Trivsel
Hygge
God mat

Stadig flere hus-
mødre har fun-
net veien til oss.
Grunnen er:

Alltid gode mat-
varer i største
utvalg. — Byens
største utvalg i
diabetikervarer.

**Programmer - Billetter
Loddsedler**

— og ikke å forglemme —

Klubbaviser Fremtiden

leveres fra vårt
moderne trykkeri.

Delikat

Central Bensinstasjon

Th. Helgerud. Tlf. 83 15 64.

Bilgummi. — Rekvisita.
Servicestasjon.

— den selvfølgelige
dessert.

Telefon 83 25 56.

DRAMMENS is

Det gode sport- og tur-
utstyr får De ALLTID i

DOMUS
med klær - for enhver

LTZ. NIELSEN & SØNN

Malermestere.

Alt i malerarbeider.
Tlf. kontoret 83 14 47.

Bygningsartikler, jernvarer,
kortevarer, kjøkkenutstyr,
sportsartikler.

NORLØFF
JERNVAREFORRETNING A-S

N. Storgate 7, Drammen.
Centralbord 83 65 80.

KREDITKASSEN

Christiania Bank og Kreditkasse

Drammen